DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 33. Niedziela, 29 Stycznia (10 Lutego). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Sprawozdanie komisji likwidacyjnej z czynności do dnia 20 grudnia (1 stycznia) 1866/7 r. (c. d.); — Komisja likwid. — Prezes tow. drogi żel. warsz.-teresp.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Prelekcje publiczne. — Desiderata. — Wypadki. — Posiedzenie tow. jeograf. — Mowa tronowa angielska. — **Ameryka.** Kanada. — **Austrja.** Obecna sytuacja; kanclerz państwa; federaliści. — Rezultat wyborów. — Komisja 67-u. — **Belgja.** Rozruchy. — **Danja.** Król grecki. — **Francja.** Atrybucje senatu. — Projekt reorganizacji wojska. — **Meksyk.** Cesarz Maksymiljan. — Działania wojenne. — **Prusy.** Wybory do parlamentu. — **Turcja.** Powstanie kandjockie. — **Korespondencja** ze Lwowa. — **Sprawozdanie zakładów kredytowych cesarstwa za rok 1865.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. Tydzień targowy — Skład sukna i kortów i t. d. Gębickiego i Guranowskiego, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 28 Stycznia (9 Lutego).

Sprawozdanie
Komisji Likwidacyjnej Królestwa Polskiego.
z czynności dokonanych do dnia 20 Grudnia (1 Stycznia 1866/7 roku.

(Ciąg dalszy. *)

DZIAŁ II.

O czynnościach Komisji Likwidacyjnej w ogóle, co do likwidacyjnych obrotów.

A) Ponieważ czynności Komisji Likwidacyjnej, krom wydawania Listów, również wymagają sprawdzania Tabeli Likwidacyjnych, a to w celu rzetelnej wyrefikaty wynagrodzenia likwidacyjnego, za ziemię wydzielaną włościanom; zatem działalność Komisji należy uważać za rozpoczętą, nie wcześniej, jak od czasu rozpatrywania przez nią pierwszych Likwidacyjnych Tabeli, to jest od dnia 1 (13) Września 1865 roku; od dnia tego po dzień 1 Stycznia 1866 roku, Komisja zatwierdziła 262 Tabele, składające 83 majątki, na rzecz właścicieli których za 97,541 morgów $134\frac{3}{4}$ prętów ziemi, wyznaczona likwidacyjna indemnizacja w sumie 1,063,046 rs. 89 kop.; na rachunek tego w gotowiźnie 3,646 rs. 89 kop., a w Listach Likwidacyjnych 1,059,400 rubli. (1)

Wyznaczone w roku 1865 likwidacyjne wynagrodzenie za 97,541 morg. $134\frac{3}{4}$ pręt. wynosi w średniem przecięciu za jeden morg 11 rs. 1 kop.; do liczby tej ilości ziemi załączone są nieużytki 2,994 morg. 50 pręt., które przeszły w posiadanie włościan bez indemnizacji.

Suma 1,603,046 rs. 89 kop., wyznaczona w roku 1865 na indemnizację rozdzieloną została, w skutek decyzji Hipotecznych Wydziałów, przez Agentow Likwidacyjnej Komisji, w następny sposób:

1) Do kas miejscowych na satysfakcję uprzywilejowanych długów i zaległości . 562 rs. $29\frac{1}{2}$ k.

2) Na satysfakcję długów i zaległości Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu . . . . 1,400 rs.

3) Na satysfakcję zahipotekowanych i prywatnych wierzycieli 51,655 rs. 56 k.

4) Doręczono właścicielom majątków . . . . 51,658 rs. 31 k.

Razem . 105,276 rs. $16\frac{1}{2}$ k.

i 5) Pozostała zaś suma: 957,770 rub. $72\frac{1}{2}$ kop., rozdzielona dopiero w następnym 1866 roku.

B) W ciągu 1866 roku Komisja Likwidacyjna ostatecznie zatwierdziła 5,655 Likwidacyjnych Tabeli, które składają 2,037 majątków i obejmują 1,826,642 morg. $283\frac{1}{4}$ pręt. ziemi, za którą wyznaczona likwidacyjna indemnizacja wynosi 20,703,776 rs. $45\frac{1}{2}$ k. Na rachunek tego wydano w gotowiźnie 95,676 rs. $45\frac{1}{2}$ k., a w Listach Likwidacyjnych 20,608,100 rs.

Z liczby kuponów znajdujących się przy listach, w skutek postanowień Likwidacyjnej Komisji, za nie terminowe przedstawianie przez właścicieli Tabeli Likwidacyjnej, uznano za nieważne 4,016 kuponów na sumę 12,668 rs.

Wyznaczone w roku 1866 likwidacyjne wynagrodzenie za 1,826,642 morg. $283\frac{1}{4}$ pręt., wynosi w średniem przecięciu za jeden morg. 11 rs. $14\frac{1}{4}$ kop., zaliczając w to nieużytków 64,467 morg. $44\frac{1}{2}$ pręt. (2).

Ilość likwidacyjnej indemnizacji wyznaczonej w 1866 roku 20,703,776 rs. $45\frac{1}{2}$ kop. łącznie z likwidacyjnym kapitałem 957,770 rs. $72\frac{1}{2}$ kop., który w skutek rozmaitych prawnych powodów nie został dotąd wydzielonym przez Hipoteczne Wydziały, wynosiła do 1866 roku 21,661,547 rs. 18 kop., rozrządzenie tej sumy zostało uskutecznione przez Hipoteczne Wydziały w następny sposób:

1) Na satysfakcję uprzywilejowanych długów i zaległości złożyli Agenci Likwidacyjnej Komisji do Kas miejscowych . . . . . 369,707 rs. $5\frac{3}{4}$ kop.

2) Na satysfakcję długów i zaległości Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu . . . . 899,850 rs.

3) Złożyli Agenci jako depozyt w Banku Polskim:

a) na zabezpieczenie należności Towarzystwa Kredytowego . . . . . . 1,242,700 rs.

b) na zabezpieczenie zahipotekowanych i innych długów . . . . 3,477,300 rs.

4) Wydano zahipotekowanym i prywatnym wierzycielom . . . . 3,206,622 rs. 24 kop.

5) Doręczono właścicielom majątków. . . . . 6,394,294 rs. $27\frac{3}{4}$ kop.

Razem . 15,590,473 rs. $57\frac{3}{4}$ kop.

Pozostała zaś suma, (stosownie do brzmienia Ustawy o wydawaniu Likwidacyjnych listów Najwyżej zatwierdzonej w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r.) będzie wydaną w pierwszym kwartale 1867 roku, za wyjątkiem wszakże tej ilości, która chociaż już rozrządzona, atoli o rozrządzeniu takowej Komisja nie została zawiadomioną przez swych Agentów.

Prócz tego odebrane w Komisji zawiadomienia świadczą, że z sumy 1,242,700 rs. złożonej jako depozyt w Banku na zabezpieczenie należności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, wypłacono 253,750 rs.; z sumy zaś 3,477,300 rs. złożonej w depozycie Banku na zabezpieczenie zahipotekowanych oraz innych prywatnych długów wydano 710,350 rs. A zatem do 20 Grudnia (1 Stycznia) $186\frac{6}{7}$ roku pozostało w depozycie Banku:

Co do 1-ej kategorji 988,950 rs.
„ 2-ej „ 2,766,950 rs.

Razem . 3,755,900 rs.

DZIAŁ III.

O amortyzacji listów likwidacyjnych przez losowanie.

Na mocy Art. 10 Najwyższego Ukazu o Likwidacyjnej Komisji, Komitet Urządzający zadecydował, ażeby ustanowiony przez tenże sam artykuł, 42-letni termin amortyzacji likwidacyjnych listów, liczył się od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1864 roku. Na tej zasadzie i zgodnie z decyzjami Komitetu Urządzającego, zapadłemi w dniach 6 (18) Stycznia i 2 (14 Sierpnia, na mocy ścisłego znaczenia 56 i 53 Art. Ukazu o Likwidacyjnej Komisji, postanowiono na spłacenie pierwszego losowania likwidacyjnych listów, wyznaczonego na dzień 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r., użyć procent jednoroczny lub razem $2\frac{1}{2}$ %, licząc termin amortyzacji od 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r., od wszystkich listów likwidacyjnych puszczonych w obieg na trzy miesiące przed terminem losowania, to jest do 20 Maja (1 Czerwca) 1866 roku.

Do 20 Maja (1 Czerwca) 1866 roku, puszczono w obieg listów likwidacyjnych na sumę 6,414,750 rubli. Skutkiem tego Komitet na mocy Art. 53 Ukazu o Likwidacyjnej Komisji, zadecydował na rachunek tej sumy, amortyzację listów likwidacyjnych, ogółem na 160,368 rubli 75 kop.

Pierwsze losowanie dokonane zostało przez bank Polski publicznie d. 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r., w porządku prawem przepisanym, w obec delegowanych od Kommisyi Likwidacyjnej, Kommisyi umorzenia długów i Kommisyi Skarbu. Ogół listów likwidacyjnych wystawionych na losowanie, wynosił wartości na 6,414,750 rubli i zawierał się w listach:

Na	1,000 rs.	2,023 list.	na	2,023,000 rs.		
—	500 —	3,421	—	1,710,500 —		
—	250 —	5,191	—	1,297,750 —		
—	100 —	13,835	—	1,383,500 —		

Przed terminem losowania Bank Polski zawczasu został zawiadomiony o numerach listów likwidacyjnych, a następnie wszystkie listy, prócz tych, które się znajdowały w depozycie Banku, uległy losowaniu, z których wylosowano 684 listy, a w tej liczbie:

1,000 rub.	33 list.	na	33,000 rubli
500 —	92	—	46,000 —
250 —	170	—	42,500 —
100 —	389	—	38,900 —

Razem 160,400 rsr. 3)

Listy likwidacyjne nie wylosowane obecnie, będą podlegać na mocy ustawy, losowaniu następnemu w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1867 roku, razem z listami puszczonemi w obieg od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1867 roku, do 4 (16) Listopada 1866 roku, stosownie do decyzyi Urządzającego Komitetu, zapadłej w dniu 31 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 roku.

Warszawa dnia 18 (30) Stycznia 1867 roku.

Podpisali:

Prezes, Radca Tajny *R. Braunszweig.*

Członkowie: Szambelan Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rzeczywisty Radca Stanu *A. Gurko.*

Jenerał-Major *Hrabia von der Osten-Saken.*

Jan s. Mikołaja *Andrejew.*

p. o. Sekretarza *A. von Lange.*

---

(1) Chociaż w roku 1865 naznaczono jako dopłatę do Listów Likwidacyjnych, właścicielom majątków 3,646 rs. 89 kop.; wszakże na rachunek tej sumy w r. 1865 wydano tylko li 1,143 rubli 78 kop. (ob. lit. A. Część II), pozostałą zaś część należności 2,503 rs. 11 kop. wypłacone zostały na początku 1866 r.

*) Patrz Nr. 32.

(2) *Uwaga.* Różnica w liczbach wykazujących średnią proporcję ceny jednego morga likwidowanej ziemi, a mianowicie w 1865 r. po 11 rs. 1 kop., zaś w 1866 po 11 rs. $14\frac{1}{4}$ k. pochodzi z tej przyczyny, że w roku 1865 Likwidacyjna Komisja wyznaczyła w większej części wynagrodzenie z Tabeli, majątków znajdujących się w miejscowościach zaliczonych do 3 i 4 oddziałów i majoratów, w roku zaś 1866 przedstawiano, w większej ilości Tabele na majątki 1 i 2 oddziałów (ob. Art. 21. Ukazu o Likwid. Komisji.)

3) *Uwaga.* Dla wyjaśnienia różnicy zachodzącej w liczbach 160,368 rs. 75 kop. i 164,400 ob. dodatek Lit. C.

W Y K A Z

stanu dochodów na likwidacyjny obrót w latach 1864, 1865 i po dzień 20 grudnia (1 stycznia) 1866/7 roku.

Nr. porządk.	Wyszczególnienie dochodów.	Dochód projektowany według budżetu								Na rachunek tego wpłynęło									
		w 1864 r.		w 1865 r.		w 1866 r.		Ogółem		w 1864 r.		w 1865 r.		w 1866 r. do 20 Grudnia (1 Styczn.) 186⁶/₇		Razem		Pozostało w zaległości	
		Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.
1	Podatek gruntowy ustanowiony przez Art. 2-gi Ukazu z dnia 19 Lut. (2 Marca) 1864 r. o nrządzeniu włościan, wynosił . . .	731,104	50½	1,344,000	—	1,460,000	—	3,535,104	50½	553,481	66¼	1,431,682	89¾	1,378,723	2	3,363,887	58	171,216	92½
2	Podwyżka podatków z nieruchomości, ustanowiona przez Art. 11 Ukazu 19 Lutego (2 Marca 1864 r. o Komisji Likwidacyjnej . .	—	—	1,097,000	—	1,993,000	—	2,190,000	—	—	—	586,679	66	731,255	86¾	1,317,935	52¾	872,064	47¼
3	Dochód propinacyjny, na przestrzeni gruntów, na własność przez włościan nabytych . . .	322,179	—	600,000	—	644,000	—	1,566,179	—	222,710	73¾	566,313	47½	467,157	56½	1,256,181	81¾	309.999	18¼
4	Kara egzekucyjna	—	—	8,882	33¾	12,123	32½	21,005	66¼	—	—	8,882	33½	12,123	32½	21,005	66¼	—	—
5	Nadzwyczajny dochód na rzecz obrotu likwidacyjnego . . .	27	—	18,000	—	18,000	—	36,027	—	27	—	546	65	1,403	35¼	1,977	¼	34,049	99¾
6	Z kontrybucji .	840	44	137,525	7	—	—	138,365	51	840	44	137,525	7	—	—	138,365	51	—	—
	Razem. .	1,054,150	94½	3,205,407	40¾	3,227,123	32½	7,486,681	67¾	777,059	88	2,731,630	9	2,590 663	13	6,099,353	10	1,387,328	57¾

Uwaga. Chociaż do źródeł dochodu na likwidacyjny obrót w latach 1865 i 1866 był zaliczony dochód ze sprzedaży dóbr nieruchomych skarbowych na sumę 1,360,000 rsr., t. j. po 680,000 rub. sr. na każde z lat oznaczonych, lecz ponieważ dochód z innych źródeł udzielonych przez Rząd, wystarczał na opędzenie kosztów, zatem nie było potrzeby uciekać się do sprzedaży, która też w tym rachunku nie wniesiona do pozostałości.

podpisali: Prezes, Radca Tajny, *R. Braunszweig.*
Członkowie: Szambelan Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rzeczywisty Radca Stanu, *A. Gurko.*
Jenerał-Major Hrabia von der *Osten-Saken.*
Jan s. Mikołaja *Andrejew.*
p. o. Kasjera, *K. Smidowicz.*

STRESZCZENIE POWYŻSZEGO RACHUNKU

o dochodach likwidacyjnych sum w latach 1864, 1865, do 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r.

Dochody objęte budżetem			Na ten rachunek wpłynęło		Pozostało w zaległości	
	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.	Rsr.	kop.
w roku 1864	1,054,150	94½	777,059	88	277,091	6½
— 1865	3,205,407	40¾	2,731,630	9	473,777	31¾
do 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r.	3,227,123	32½	2.590,663	13	636,460	12½
Razem. .	7,486,681	67¾	6,099,353	10	1,387,328	57¾

podpisali: Prezes, Radca Tajny, *R. Braunszweig.*
Członkowie: Szambelan Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rzeczywisty Radca Stanu, *A. Gurko.*
Jenerał-Major Hrabia von der *Osten-Saken*
Jan s. Mikołaja *Andrejew.*
p. o. Kasjera, *K. Smidowicz.*

(d. n.)

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 5,694 kop. 43, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Janowi *Majzel*, właścicielowi dóbr Kików, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Zborów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,452 kop. 20, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Florjanowi *Radońskiemu*, właścicielowi dóbr Gadów, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Konińskim, Gminie Tuliszków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 13,300 kop. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. nieletnim *Lityńskim*, właścicielom dóbr Tarłów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Juljanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,564 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Aleksandrowi *Kamockiemu*, właścicielowi dóbr Węgrzynowice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Budziszewice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 5,794 kop. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Ludwice *Miecznikowskiej*, właścicielce dóbr Lipków, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Trusków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 41,743 k. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Marjuszowi-Wilhelmowi *Miller*, właścicielowi dóbr Żdżarki i Nowe-Miasto, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Góra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 265 k. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Anieli i Władysławowi *Bromirskim*, właścicielom dóbr Opatowiec, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Starożreby, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 3,351 k. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Klementynie *Deskur*, właścicielce dóbr Dąbrówka-Zabłotnia, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Kowala-Stępocina, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 4,728 k. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Marji *Leszczyńskiej*, właścicielce dóbr Gromadzice, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opatowskim, Gminie Sadów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 32,777 kop. 97, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Józefowi *Iżyckiemu*, właścicielowi dóbr Kurów, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gminie Kurów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,118 k. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Sukceserom Wincentego *Matuszewskiego*, właścicielom wsi Toporów, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Brezińskim, Gminie Bratoszewice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 5,909 kop. 30, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Ignacemu *Razniewskiemu*,

właścicielowi dóbr Paprotnia i Marzynek, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Zapolice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 3,834 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Piotrowi *Fiwczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Porszewice i Okułowice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Górka-Pabjańska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,749 kop. 45, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Ezechjelowi *Lasockiemu*, właścicielowi dóbr Sierakowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyszskim, Gminie Karwacz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 41,041 kop. 82, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Ksawerze *Jeżewskiej*, właścicielce dóbr Cbrapów (Skrwilno), położonych w Gubernji Płockiej, Powiatach Rypińskim i Sierpeckim, Gminach Skrwilno i Poniatowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 1,246 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b Juljuszowi *Dębińskiemu*, właścicielowi dóbr Miechlin, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczeńskim, Gminie Przysucha, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 1,366 kop. 38, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Bolesławowi *Nakwaskiemu*, właścicielowi dóbr Nakwasin (Lewino), położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Święcice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 4,048 kop. —, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Antoniemu *Szumowskiemu*, właścicielowi dóbr Dominikowice, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Niewierz (Dominikowice), wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 1,185 k. 7, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Adolfowi *Neryng*, właścicielowi dóbr Gąsin, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Psary, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 12,836 k. 70, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Bonie *Karczewskiej*, właścicielce dóbr Wielgie, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Iłżeckim, Gminie Łaziska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 7,960 kop. 83, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Józefowi i Mieszysławowi *Rostkowskim*, właścicielom dóbr Zacherzów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczeńskim, Gminie Janków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 11,378 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Kazimierzowi *Biernackiemu*, właścicielowi dóbr Bartochów, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Bartochów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 634 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Szymonowi i Krystynie *Gutkowskim*, właścicielom wsi Saków i kol. Grabiszew, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Wola-Świniecka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 411 kop. 16, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. Kazimierzowi *Biernackiemu*, właścicielowi dóbr Zagajew A, B, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Bartochów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy.

Prezes Rady Zarządzającej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej. W § 7 statutu Towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej, ustanowionym został ogólny kapitał którego procenta w stosunku 5% rocznie i amortyzacja w monecie brzęczącej poręczonemi zostały przez rząd koncesją z dnia 26 września (7 października) 1864 r. Najwyższym ukazem z dnia 9 (21) października t. r. zatwierdzoną. Kapitał ten reprezentuje: 5,200,000 rs. w akcjach, 5,000,000 w obligacjach. Wszystkie akcje w dwóch dokonanych już emisjach rozebranemi zostały. Co do obligacji, z tych przedsiębiercy Brassey i Vignoles otrzymują w zapłacie za roboty i dostawy rs. 2,200,000, pozostaje zaś jedynie do umieszczenia rs. 2,800,000. Część drogi z Warszawy do Łukowa (110 werst) jest już ukończoną i oddaną do użytku publicznego. Dalsza zaś część jej (83 werst) od Łukowa do Terespola, na której pozostaje tylko do wykonania budowa wierzchnia, ukończoną będzie w ciągu kilku miesięcy, skutkiem czego cała droga Warszawsko-Terespolska oddaną zostanie do użytku publicznego. Z powodu zatem mającego tak nastąpić ukończenia budowy drogi, Rada zarządzająca towarzystwa uchwałą z dnia 14 (26) stycznia r. b. postanowiła wypuszczenie w obieg obligacji na sumę resztującą rs. 2,800,000. Akcje w obu emisjach wypuszczonemi były po 90 za sto. Obecny stan funduszów dziś, gdy już kolej jest na ukończeniu, dozwala aby obligacje po niższym jeszcze kursie puszczonemi były. Kurs ten obligacji ustanowionym został przez Radę zarządzającą na *rubli ośmdziesiąt pięć walutą obiegową za sto rubli w obligacjach*, czyli funtów sterlingów 16, talarów 107, franków 400, guldenów holenderskich 188. Żeby dać akcjonarjuszom możność korzystania z tak dogodnego kursu, postanowionem zostało, że prawo nabywania obligacji od towarzystwa służyć będzie przedewszystkiem posiadaczom akcji. Ogólna liczba akcji towarzystwa z obu dopełnionych emisji wynosi sztuk 52,000. Stosownie do § 8 statutu, koncesjonarjuszowi służy prawo wzięcia trzeciej części obligacji, to jest za sumę rub. sr. 933,000. Chcąc zatem aby posiadacze dwóch akcji mogli uzyskać jedną przynajmniej obligację, koncesjonarjusz ograniczył do rs. 200,000 prawo zapewnione mu w § 8 statutu, zastrzegając jednak, że o ileby akcjonarjusze z prawa wzięcia obligacji w terminie zakreślonym nie korzystali, służyć mu będzie prawo wzięcia przypadającej mu reszty obligacji po kursie emisyjnym.

W przedmiocie subskrypcji na obligacje postanowionem zostało co następuje: 1) subskrypcja dopełnioną być może od dnia 17 lutego (1 marca) r. b. do d. 8 (20) marca t. r. w miejscach o jakich we właściwym czasie przez pisma publiczne doniesionem zostanie; 2) posiadacz dwóch akcji ma prawo do jednej obligacji na rs. 100, za opłatą rs. 85, w biletach Banku Polskiego lub kredytowych Cesarstwa; 3) żądający obligacji, złoży w tej mierze deklarację w jednem z miejsc później ogłosić się mających, okaże posiadane akcje i złoży na kaucje albo kupon kwietniowy z r. b. od tych akcji, albo trzy procent nominalnej wartości tychże akcji w gotowiźnie. Akcje po ostęplowaniu na talonie bezzwłocznie zwróconemi zostaną; 4) zapłata należności za żądane obligacje, nastąpi w dniu 20 marca (1 kwietnia) r. b. w miejscu dopełnionej subskrypcji; 5) jednocześnie z dopełnieniem zapłaty, wydane zostaną obligacje z kuponami za czas od 20 marca (1 kwietnia) r. b. przyczem zaraz dopełnioną zostanie zapłata za kupony od akcji na kaucje złożone, lub też zwrot gotowizny kaucję stanowiącej; 6) w razie opóźnienia zapłaty, odbierający obligacje dopłacą procent w stosunku 6% rocznie od nominalnej wysokości obligacji, a tytułem zwrotu wartości za kupon bieżący. Procent ten za każdy dzień opóźnienia liczonym będzie; 7) akcjonarjusze, którzyby do dnia 8 (20) marca r. b. nie złożyli deklaracji w przedmiocie wzięcia obligacji, będą przez sam upływ terminu sprekludowanemi w możności otrzymania takowych; 8) ktoby do włącznie dnia 19 kwietnia (1 maja) r. b. zażądanych obligacji nie wykupił, utraci możność odebrania takowych, a kupony lub też trzy procent gotowizną przez niego na kaucję złożone, jako kara wadjalna, na korzyść Towarzystwa przepadną. Rygory te nastąpią bez potrzeby wzywania i stawiania w zwłoce; 9) żądający rozkładu na raty, porozumieją się w tej mierze z domem handlowym, deklaracje w przedmiocie obligacji przyjmującym. Obligacje w obieg wypuścić się mające, wystawione są jedne na funtów sterlingów 160 czyli rs. 1,000, franków 4,000, talarów 1,070, guldenów holenderskich 1,880, drugie na funtów sterlingów 16, czyli rs. 100, franków 400, talarów 107, guldenów holenderskich 188.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 28 Stycznia (9 Lutego).

Trudno wytłomaczyć sobie, przy obecnie ułatwionych komunikacjach, sprzeczność wiadomości o wypadkach na w. Kandji. Tak, kiedy dzienniki belgickie, zamieszczają depeszę z Konstantynopola z 5-go donoszącą, że słakjoci przeszli na stronę turecką i oddział ich przyłączył się do wojska tureckiego, dla wypędzenia cudzoziemców, że powstanie kandjockie już nie istnieje, *Wanderer* podaje korespondencje z Konstantynopola zapewniające, że Kandja bardziej niż kiedykolwiek jest w stanie wybić się na wolność. Potwierdzenie tej ostatniej wersji upatrują w tej okoliczności, iż Austrja teraz wysłała jedną fregatę na wody kandjockie. Korespondencja z Belgradu, także utrzymująca, że powstanie kandjockie trwa ciągle, objaśnia chwilowe jego uśpienie tem, że wodzowie powstańców zebrali się na wspólną naradę i obrali Koroneosa dyktatorem. Taż korespondencja uważa różnice religijne na stałym lądzie Turcji europejskiej, spór ras i zły stan finansowy, za pobudki, które nieuniknienie wywołają tam wielkie przesilenie. W tymże duchu mówi dzisiejszy nasz telegram z Aten.

W Austrji zadają sobie powszechnie pytanie, co dalej będzie, kiedy dymisja p. Belcredi zostawiła zupełnie wolne pole dualizmowi. Zamierzane przez p. Beusta postępowanie, nie jest ściśle konstytucyjne, gdyż rada państwa ścieśniona, według ustawy, nie ma prawa roztrząsać kwestji konstytucyjnej i nie ma atrybucji prawomocnie uchwalającego ciała politycznego. W sferach rządowych przełożono mniejsze złe, to jest prawne zastrzeżenia stronnictwa niemiecko-austrjackiego, nad zupełne usunięcie się od udziału w nadzwyczajnej radzie państwa całych niemieckich prowincji. Pomiędzy kandydatami nowego gabinetu wymieniają pp. Herbsta i Kaiserfelda, ale wątpić można, żeby rząd odważył się tak silnie zniechęcić słowian. Przeciwnie, p. Beust chcąc godzić i jednać sobie wszystkich, podobno zamierza uczynić pewne ustępstwn w duchu federalnym.—Pogłoski o mianowaniu już osobnego ministerstwa węgierskiego są przedwczesne, i dopiero teraz p. Deak wraz znakomitszemi przewódcami stronnictwa, powołany został na naradę do Wiednia. Ze stanowczo wprowadzonym dualizmem, okazuje się potrzeba trzech ministerstw: wspólnego dla obu połów monarchji, osobnego dla krajów z tej strony Litawy i osobnego dla krajów z tamtej strony Litawy i z tego powodu w Wiedniu obiegają różne potrójne listy ministrów. *N. fr. Presse* zapewnia, że p. Beust porozumiał się już z powołanymi do Wiednia, namiestnikiem Czech, hr. Rothkirchem i namiestnikiem Galicji, hr. Gołuchowskim i obydwaj oni pozostają na swych stanowiskach.

Z powodu przyjęcia przez prawie wszystkie wydziały izby włoskiej, konwencji zawartej z Francją w przedmiocie długu państwa papiezkiego, jest pewna iskierka nadziei przyjęcia planu p. Scialoia co do sprzedaży dóbr kościelnych, którego wykonanie pozwoliłoby dotrzymać zobowiązań powyższą konwencją przyjętych.

Według doniesień z Paryża, zmiany w atrybucjach senatu mają zależeć na tem, iż będzie on miał moc odesłania każdego uchwalonego przez ciało prawodawcze prawa, przed ogłoszeniem takowego, do powtórnego roztrząśnięcia w tem ciele, dołączając do tego wymotywowaną opinję i zdając o tem raport do cesarza. Senat wszelako, po powtórnem przyjęciu prawa przez ciało prawodawcze, nie będzie mógł stawiać tamy jego ogłoszeniu. Co do prawa prasowego, jak donosi nasz dzisiejszy telegram z Paryża, przestępstwa prasowe w niektórych wypadkach będą sądzone z udziałem przysięgłych, po większej części przez same sądy poprawcze.

Dzienniki brukselskie, paryzkie i londyńskie dziś nie nadeszły.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Ateny, 4 lutego. Rząd przedstawił izbie projekt do prawa co do kupna 2 fregat pancernych i 4 korwet. Nowa pożyczka jest zamierzona.—Do Bukaresztu, Serbji, Czarnogórza udały się tajne misje; rozległa propaganda pracuje nad zrewolucjonizowaniem tureckich prowincij.

Paryż, *8 lutego.* Opłata stęplowa od wszystkich pism ustanowiona została na 3 centymy. Pewne przestępstwa prasowe będą sądzone przy udziale przysięgłych, w większej jednak ich części, sądy poprawcze uznane zostały za kompetentne.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 7 lutego.* Niejednokrotnie szerzone wiadomości o mianowaniu już ministerstwa węgierskiego, powinny być uważane jako przedwczesne. *(Wolffs T. B.)*

* *Wiedeń, 7 lutego.* Powiadają, że ministrem spraw wewnętrznych w ministerstwie zalitawskiem ma być Somsich, a w ministerstwie z tej strony Litawy Kellersperg. Prezesem rady ministrów dla całej monarchji będzie baron Beust, ministrem skarbu dla całej monarchji Hoch, ministrem zaś skarbu z tej strony Litawy Beke; minister sprawiedliwości Romero wychodzi z gabinetu; z Auerspergiem i Kaiserfeldem nie prowadzono wcale układów względem ich wejścia do gabinetu. (*Tamże.*)

* *Peszt, 7 lutego.* Z wiarogodnego źródła zapewniają, że na skutek najwyższego wezwania, Deak uda się dziś do Wiednia w towarzystwie kilku pierwszorzędnych członków swego stronnictwa. *(Tamże.)*

* *Bukareszt, 7 lutego.* Projekt do prawa w przedmiocie zniesienia monopolu tabacznego, został przyjęty także przez senat. Dla zupełnego usunięcia tego monopolu, potrzeba jeszcze sankcji księcia. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 6 lutego.* Redaktor Bille, oskarżony o zdradę stanu, został dziś w ostatniej instancji uniewinniony, gdyż nie zostało dowiedzionem, ażeby Bille miał zamiar występny. Prokurator wnosił za karą śmierci lub dożywotniego wygnania. *(Tamże.)*

* *Karlsruhe, 7 lutego.* Wielki książę badeński miał wczoraj przed południem w Mühlacker konferencję z księciem Hohenlohe, prezesem ministerstwa bawarskiego. *(Tamże.)*

* *Berlin, 7 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych roztrząsany był projekt do prawa o stowarzyszeniach. Referent Lasker zaleca, w interesie przyjścia do skutku tego prawa, przyjęcie onego ze zmianami zaprowadzonemi w niem przez izbę panów. Schultze wynurza życzenie, ażeby prawo to zaprowadzone zostało rychło w nowych prowincjach. Izba przyjmuje większością wszystkich głosów przeciw jednemu projekt do prawa wraz ze zmianami zaprowadzonemi w niem przez izbę panów.—Następują rozprawy nad petycją w przedmiocie założenia uniwersytetu w wielkiem księstwie poznańskiem. Referent Libelt zaleca zamieszczenie wniosku komisji na porządku dziennym w tej nadziei, że rząd weźmie pod rozwagę, w jaki sposób można zadosyć uczynić oddawna żywionym życzeniom wielkiego księstwa co do posiadania własnego uniwersytetu. Heym przemawia za wnioskiem Vinckego co do prostego porządku dziennego i wychwala język niemiecki i wiedzę niemiecką. Izba odrzuca proste przejście do porządku dziennego i przyjmuje wniosek komisji. (*Tamże.*)

* *Berlin, 7 lutego.* Król przyjmował hrabiego Flandrji i oddał mu następnie wizytę. Po południu dany był w pałacu obiad galowy. Król udzielił posłowi Barral posłuchanie pożegnalne w przytomności hr. Bismarcka. *(Tamże.)*

* *Berlin, 7 lutego.* Król zamknie osobiście w przyszłą sobotę posiedzenia sejmu. (*Tamże.*)

* *Berlin, 7 lutego. Nordd. A. Z.* odpowiadając na twierdzenia *Weserzeitung*, oświadcza półurzędownie, że flota wojenna i handlowa związku północno-niemieckiego, stanowić będzie sprawę związkową.—Mowa hr. Bismarcka przeciw projektowi do prawa w przedmiocie ogłaszania rozpraw parlamentu niemieckiego, ma głębokie znaczenie polityczne. Rządy związkowe zostaną uspokojone, gdy dowiedzą się, że Prusy sprzeciwią się dążności do rozszerzenia swych prerogatyw związkowych. *(Tamże.)*

---

* (Prelekcja pr. Węclewskiego). Odpowiednio do ogłoszonego programu, profesor szkoły głównej Węclewski, miał wczoraj odczyt publiczny na korzyść niezamożnych studentów tejże szkoły „o zabobonach i gusłach greków i rzymian."— Przypominamy, iż jutro, jak donosiliśmy, odbędzie się 14-ta prelekcja p. Lewestama.

Φ.

* (Desiderata). Z pomiędzy wszystkich ulic Warszawy, największy przejazd odbywa się przez ulicę Miodową,—tamtędy bowiem wielka liczba omnibusów i wszystkie fury z drzewem przejeżdżają. Z nagromadzenia szczególniej tak wielkiej liczby fur z drzewem, następuje częste zatamowanie swobodnego przejazdu, zawadzanie o pojazdy, uszkadzanie takowych, i wywroty, bo wysoko środkiem podniesiony bruk dla ścieku, z obu brzegów mocno spadzisty, nie dozwala zjeżdżania na bok i mijania się zdaleka; nadto przejazd tak wielkiej liczby fur z drzewem psuje bruk i płyty żelazne tak starannie ułożone. Najlepszy byłby środek, ażeby fury z drzewem jadące na plac Krasinski na targ, tak jak w innych stolicach, miały przeznaczoną oddzielną drogę, to jest przez Podwal, uliczkę około komisji sprawiedliwości i Długą, a w tymże czasie przejazd przez tęż uliczkę od strony ulicy Długiej powinienby być wzbroniony. *S.*

* (Wypadki). W dniu wczorajszym Franciszek Ejbel, majster szewcki pod Nr. 85/6 przy ulicy Kanonja zamieszkały, w skutek apopleksji, nagle życie zakończył. —W tymże dniu Nina Hr niewicz, żona urzędnika b. zarządu jenerał-policmajstra, jadąc karetą przez ulicę Przejazd, nagle w takowej życie zakończyła. — W dniu wczorajszym, mieszkańcy przedmieścia Pragi, Robert Feferkirnd i August Hanke, znajdując się na robocie przy budowie piwnicy, w gminie Grochów powiecie warszawskim, w blizkości rogatek moskiewskich, z powodu oberwania się ziemi zasypani zostali, i pomimo że natychmiast byli odkopani, do życia jednak przywróceni być nie mogli.

---

* (Posiedzenie towarzystwa jeograficznego). Cesarsko ruskie towarzystwo jeograficzne, w dniu 11 stycznia, odbyło doroczne swe posiedzenie, na którem, pod prezydencją vice-prezesa hrabiego Liedtke, znajdowało się 172 członków towarzystwa i zaproszonych osób. (*Gol.*)

---

* (Mowa tronowa angielska)). Królowa Wiktorja otworzyła posiedzenia parlamentu angielskiego mową tronową następującej osnowy: „Milordowie i panowie. Udając się znowu do was po radę i pomoc, poczytuję siebie za szczęśliwą, że mogę oświadczyć wam, iż stosunki moje z mocarstwami zagranicznemi nie przestają być przyjacielskie i zadowalniające. Spodziewam się, że ukończenie wojny, w której Prusy, Austrja i Włochy brały udział, doprowadzi do ustalenia w Europie trwałego pokoju. Rząd mój zaproponował Stanom Zjednoczonym sposób, za pomocą którego kwestje sporne pomiędzy obu krajami, wywołane wojną domową, będą mogły uzyskać pożądane rozwiązanie, i jeżeli propozycja ta przyjętą zostanie z odpowiedniem usposobieniem ducha, w takim razie mam to przekonanie, że spowoduje ona usunięcie wszelkich powodów do możebnego nieporozumienia i ustali stosunki szczerej przyjaźni. Wojna pomiędzy Hiszpanją i rzeczpospolitemi Chili i Peru, trwa jeszcze, albowiem przyjacielskie usługi, ofiarowane przez mój rząd łącznie z rządem cesarza francuzów i mające na celu osiągnięcie pojednania, spełzły na niczem. Gdyby na skutek, bądź porozumienia pomiędzy stronami, bądź też pośrednictwa innego mocarstwa przyjaznego, pokój został przywrócony, cel, który mieliśmy na widoku, byłby zarówno osiągnięty. Niezadowolenie panujące w niektórych prowincjach cesarstwa tureckiego, uwydatniło się w powstaniu, wybuchłem na wyspie Kandji. Wspólnie z moimi sprzymierzeńcami, cesarzem francuzów i Cesarzem ruskim, powstrzymałam się od wszelkiej interwencji czynnej w tych sporach domowych, lecz wspólne nasze usiłowania miały na celu wywołanie pomiędzy Portą i jej poddanymi chrześcianami lepszych stosunków, któreby nie pozostawały w sprzeczności z prawami monarszemi sułtana. Długie układy, spowodowane przyjęciem rządów w księztwach dunajskich przez księcia Karola hohenzollernskiego, zakończone zostały układem, na który Porta dała swe serdeczne przyzwolenie i który został usankcjonowany przy spółudziale wszystkich mocarstw podpisanych na traktacie z 1856 roku. Rezolucje na korzyść ściślejszego zjednoczenia pomiędzy prowincjami Kanady, Nowej Szkocji i Nowego Brunświku, przyjęte zostały przez rozmaite zgromadzenia prawodawcze, i delegowani należycie upoważnieni, reprezentujący wszystkie klasy i opinje w kolonjach, porozumieli się co do warunków, na których zjednoczenie podobne będzie mogło przyjść do skutku zgodnie z ich życzeniami. Przedłożony wam zostanie bil, za pomocą którego zabezpieczenie interesów i zasobów kolonjalnych doda siły rozmaitym prowincjom, jako członkom jednego i tegoż samego państwa, ożywionym uczuciami wierności dla wspólnej monarchini. Dowiedziałam się z wielką boleścią, że klęska głodu dotknęła ciężko moich poddanych w niektórych częściach Indij; udzielone zostały memu rządowi w tym kraju instrukcje, ażeby dołożył jak największych usiłowań dla złagodzenia klęski, która panowała w jesieni roku zeszłego. Błogosławieństwo obfitych zbiorów polepszyło następnie w znacznym stopniu położenie okręgów dotkniętych głodem. Wytrwałe usiłowania, roszczenia bez skrupułów zdrajców spiskujących za granicą, obudziły zeszłej jesieni nadzieje kilku osób używających w Irlandji złej sławy i obawy ludności wiernej; lecz wykonywanie wytrwałe, a pomimo to umiarkowane, pełnomocnictwa powierzonego władzom wykonawczym, oraz nieprzyjaźń okazywana dla sprzysiężenia przez ludzi wszelkich klas i przekonań, przyczyniły się wielce do przywrócenia zaufania publicznego i do unicestwienia wszelkiego usiłowania, mającego na celu zakłócenie spokojności powszechnej. Mam nadzieję, że nie będziecie mieć odtąd potrzeby uchwalania w dalszym ciągu prawodawstwa wyjątkowego dla tej części mego terytorjum. Wynurzam przed Bogiem Wszechmogącym głęboką wdzięczność za znaczne osłabienie cholery. Trwająca w dalszym ciągu zaraza na bydło w niektórych krajach zagranicznych i przypadkowe pojawienie się jej na nowo w naszym kraju, czynią niezbędnemi specjalne środki ostrożności. Przekonana jestem, że wspomnienie o klęskach spowodowanych cholerą, spotęguje uwagę zwróconą na przestrzeganie środków sanitarnych, które są, jak tego uczy doświadczenie, najlepszemi środkami ochronnemi. — Panowie izby gmin, budżeta roczne, ułożone z należytem uwzględnieniem oszczędności i wymagań służby, zostaną wam złożone; jestem przekonaną, że pośpieszycie z zatwierdzeniem wydatków umiarkowanych, przeznaczonych na polepszenie bytu żołnierzy i na uorganizowanie skutecznej armji rezerwowej.—Milordowie i panowie, uwaga wasza zwróconą zostanie znowu na stan reprezentacji narodu, i mam nadzieję, że obrady wasze, prowadzone w duchu umiarkowania i wzajemnych ustępstw, doprowadzą was do uchwalenia takich środków, które nie naruszając bezpotrzebnie równowagi władzy politycznej, rozszerzą w sposób liberalny swobodę wyborczą". — Dalej w mowie tronowej jest wzmianka o uorganizowaniu przez rząd stowarzyszeń robotniczych (*trade's unions*) i innych, do których tak robotnicy jak i właściciele fabryk mogą zanosić swe zażalenia, oraz o tem, że złożony zostanie w parlamencie bil dla uregulowania spraw tych towarzystw dróg żelaznych, które nie są w możności spełnienia swych zobowiązań. Zapowiedziane są także środki dla niesienia pomocy chorym i ubogim kraju macierzystego, oraz poprawka do prawa o upadłościach. Uwaga parlamentu zwrócona zostanie na kwestje testamentów i spraw familijnych, tudzież admiralicji i sądów zwykłych i przysięgłych. Złożony również zostanie bil w przedmiocie uregulowania stosunków pomiędzy właścicielami gruntów a dzierżawcami w Zelandji. W końcu mowa tronowa zapowiada zaproponowanie środków, mających na celu polepszenie położenia marynarki handlowej i złożenie bilu w przedmiocie ułatwienia statkom obcym przystępu do portów Wielkiej Brytanji. (*Corr. Hav. Bul.*)

Ameryka.

* (Kanada). Pomiędzy Kanadą i rządem Stanów Zjednoczonych mogą wyniknąć nowe zajścia, albowiem rząd kanadyjski postanowił wynagrodzić tymczasem swych obywateli za straty poniesione przez nich na skutek ostatniego wkroczenia fenjenów i zwrócić się następnie do gabinetu waszyngtońskiego z żądaniem zwrotu tych kosztów. (*Nordd. A. Z.*)

Austrja.

* (Obecna sytuacja. — Kanclerz państwa. — Federaliści). Korespondent wiedeński do *Nordd. A. Z.* pisze pod dniem 5-m b. m.: „Co teraz nastąpi? Wszyscy zadają sobie to pytanie, lecz nikt nie może dać na to zadowalniającej odpowiedzi. Sam nawet baron Beust, w ręku którego spoczywa obecnie przyszłe ukształtowanie państwa, mógłby z trudnością twierdzić, że będzie w stanie przeprowadzić wszystko, co zamieścił w swym programie. Faktem jest dotąd to jedynie, że dotychczasowy gabinet austrjacki jest w zupełnem rozprężeniu.—Najwyższą instancją dla spraw całej monarchji ma być ministerstwo państwa, prezesem którego będzie baron Beust, z tytułem kanclerza państwa. Terazniejszy przeto minister spraw zagranicznych ma zająć stanowisko, które podobne jest, nawet pod względem tytułu, do godności, którą książę Metternich piastował w ciągu 35 lat.— Dzienniki czeskie i polskie występują energicznie przeciw powołaniu na nowo do życia ścieśnionej rady państwa, i hr. Belcredi nie miał jeszcze nigdy tak wielu czcicieli, ilu ich ma w chwili własnie, gdy wychodzi z ministerstwa. Baron Beust nie jest bynajmniej spokojny co do opozycji federalistów, i przypisują mu nawet zamiar niejakich na korzyść federalizmu koncesij, tak iżby Galicja nie była lekceważoną

w ściśnionej radzie państwa, lecz ażeby otrzymała zupełnie autonomiczną pozycję i własnego w ministerstwie ogólnem przedstawiciela w osobie hr. Gołuchowskiego. Nie wiem, o ile te pogłoski są uzasadnione, lecz hr. Gołuchowski znajduje się obecnie tu; nie ulega wątpliwości, że autonomja Galicji ma w nim bardzo gorliwego obrońcę". (Nie zgadza się to z tem, co pisze nasz korespondent lwowski. *P. R.*)

* (Rezultat wyborów). *Słowo* w N-rze 7-ym w przeglądzie politycznym powiada, że pomimo wysileń stronnictwa polskiego, na 48 wyborów z okręgów mniejszych posiadłości ziemskich w wschodniej Galicji, z których okrąg Dubiecko-Brzozów jest przeważnie polski, tylko 8 wyborów padło na korzyść stronnictwa polskiego. W 40 okręgach, pomimo wszelkiego rodzaju usiłowań, zwyciężyli rusini, których przewódcy jak pp Kuziemski, Naumowicz, Ławrowski, Pietrusiewicz i Pawlikow, zostali ponownie wybrani na posłów.

* (Komisja 67-u). *Peszt, 6-go lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu komisji 67-u, na którem przewodniczył hr. Andrassy, odczytano i stwierdzono podpisami projekt opracowany, a potem na wniosek Deaka postanowiono złożyć projekt ten izbie deputowanych wraz z protokułami posiedzeń i przy załączeniu raportu. Prezes podziękował w końcu komisji za gorliwe współpracownictwo. (*Corr. Bür.*)

Belgja.

* (Rozruchy). Do d. 4-go b. m. wieczorem, rozruchy robotników w Belgji nie były jeszcze uśmierzone, lecz przeniosły się w owym czasie do miejscowości Roue i Jumet i spowodowały 5-go wdanie się wojska. Rząd belgicki skoncentrował w Charleroi, pod dowództwem jenerała Desart, znaczne siły zbrojne, które będą mogły stawiać na rozmaite strony czoło rozruchom. (*Nordd. A. Z.*)

Danja.

* (Król grecki). O podróży króla greckiego do Kopenhagi powiadają, że zabawi on tam krótki czas i wróci następnie, przez Londyn i Paryż, do Aten. (*Nordd. A. Z*)

Francja.

* Projekt reorganizacji armji). *Paryż, 5 lutego.* Wczoraj zebrały się w Tuilerjach wydziały rady stanu pod prezydencją cesarza. Marszałek Niel, minister wojny, powiedział mowę. Nie można wiedzieć, jaka była osnowa projektu prawa nad którym toczyły się narady na tem nadzwyczajnem zebraniu; ale jeszcze raz należy oświadczyć, że wiadomości podane przez niektóre dzienniki co do zmian, jakim miał uledz cały projekt wypracowany przez komisję wojskową, są całkiem przesadzone. (*La Patr.*)

* (Atrybucje senatu). Reformy dotyczące atrybucij senatu mają dotyczyć artykułów 25 i 26 konstytucji. Artykuły te są następujące: „Artykuł 25. Senat jest stróżem paktu zasadnicze go i swobód publicznych. Artykuł 26. Powinien on sprzeciwiać się ogłaszaniu praw, któreby przynosiły uszczerbek konstytucji, religji, moralności, wolności wyznań, wolności osobistej, równości obywateli wobec prawa, nietykalności własności i zasadzie nieodwołalności sądownictwa jak i tych urzędów, któreby mogły stanowić obronę terytorjum." Projektowane zatem reformy mają na celu ułatwienie szczególniej kontroli senatu przepisanej przez art. 26 konstytucji. Wysokie zgromadzenie po zbadaniu projektu prawa, może zażądać drugich obrad ze strony ciała prawodawczego. Powód tego wniosku powinien być wyłuszczony w raporcie do cesarza. W razie gdyby ciało prawodawcze, po zbadaniu uwag przedstawionych przez senat, obstawało przy swojej uchwale, prawo ma być ogłoszone. (*La Patr.*)

Meksyk.

* (Cesarz Maksymiljan.) *Havanna, 11 stycznia.* Parostatek *Paris*, który odpłynął z Vera-Cruz dnia 8 stycznia, przywiózł depeszę z Meksyku z dnia 31 grudnia, o jeden dzień późniejszą od wiadomości już ogłoszonych. Według niej cesarz Maksymiljan postanowił nareszcie nie wracać już do stolicy; przybył on napowrót do Orizaby, gdzie bawił w chwili opuszczenia przez parostatek miasta Vera-Cruz. Cesarstwo w coraz krytyczniejszym a nawet rozpaczliwym znajduje się stanie. Francuzi opuszczają ciągle miasta i posterunki wewnętrzne. Rodziny meksykańskie uciekają wszędzie przed zbliżaniem się liberalnych. Transport złożony z czterystu wozów i znacznej liczby powozów z uchodzącemi rodzinami, przybył w dniu 26 grudnia do Tepeji del Rio. Spodziewano się tam przybycia jeszcze drugiego transportu składającego się z ludzi, którzy za wojskami francuzkiemi opuścili Mazatlan. (*La Patr.*)

* (Działania wojenne.) *Vera-Cruz, 10 stycznia.* W dniu 6 b. m. wyszło z miasta 300 ludzi z oddziału ekspedycyjnego pod dowództwem pułkownika Dupin, komendanta Vera-Cruz, i połączyło się w Tejeria z 200 żołnierzami z bataljonu afrykańskiego. Wojska te posunęły się potem aż do wsi Jamapa i Cotastle, które zostały spalone. Oddział ten spotkał się potem pod Atoyac z dysydentami, nad którymi, w skutek świetnej szarży kawalerji znajdującej się pod dowództwem kapitana Clay i podpułkownika Galliffet, odniósł zupełne zwycięztwo. (*La Patr.*)

Prusy.

* (Wybory do parlamentu). *Berlin, 7 lutego.* We wtorek, t. j. 12-go lutego, odbędą się wybory na deputowanych do parlamentu północno-niemieckiego. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja.

* (Powstanie kandjockie). *Ind. Bel.* podaje następującą wiadomość z Konstantynopola, datowaną 5-go b. m.: „Z wiadomości z wyspy Kandji okazuje się, że sfakjoci postanowili odeprzeć każdy oddział powstańców, któryby usiłował wylądować. Pewna liczba sfakjotów połączyła się z wojskami tureckiemi, dla spółdziałania w wygnaniu cudzoziemców. We wszystkich punktach zaczyna ustalać się regularna administracja. Część powstańców schroniła się do Kerigo, reszta została rozproszoną. Komisarzowi tureckiemu podawane są codziennie prośby o pozwolenie na swobodne opuszczenie wyspy. Powstanie kandjockie nie istnieje już, i napotykane są jedynie w niektórych punktach bandy rabusiów, które nie zdołają długo utrzymać się..." — Przeciwnie do *Wanderera* piszą z Konstantynopola: „Wyspa Kandja jest obecnie bardziej niż kiedykolwiek w stanie osiągnąć swą niepodległość, albowiem oprócz okrętu *Panhellenion*, statek *Hydra* dowozi także stale wyspiarzom ochotników, ubranie, pożywienie, amunicję i t. d."

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 5 lutego.

Rezultat wyborów.—Dymisja hr. Belcrediego i jej następstwa.

Wybory odbyły się u nas wzorowo, gdyż komisje wyborcze siedziały prawie dzień cały bezczynnie.— Wyborcy bowiem tym razem nie brali najmniej żywego udziału; na 6,000 wyborców głosowało zaledwie dwa tysiące kilkuset, i to sami urzędnicy i izraelici, którzy przy podobnej okazji biorą najżywszy udział. Wybrano naturalnie kandydatów postawionych przez komitet centralny t. j. hr. Gołuchowskiego, Smołkę, Ziemiałkowskiego, Dubsa.

W Tarnopolu upadł p. Rodakowski, proponent wypowiedzenia wojny Rosji na ostatniej sesji sejmowej, który zbyt wiele ufności pokładał w przeprowadzeniu swej kandydatury.

Pogłoska która u nas od kilku dni obiegała iż. hr. Belcredi podał się do dymisji, która naturalnie wszystkie umysły zajmowała;—sprawdziła się w zupełności, gdyż dymisję jego cesarz przyjął. — Całe ministerstwo przewrócono prawie do góry nogami a tem samem i system teraźniejszy. Patent styczniowy zawieszono (uważajcie: wczorajsza *Narodówka* z źródła pewnego była upoważniona temu zaprzeczyć) a ściślejsza rada państwa będzie natomiast zwołaną. Trudno rzec o doniosłości tego kroku, gdyż powody tak nagłego w wewnętrznej i zewnętrznej polityce zwrotu, nie są jeszcze wiadome; to jednak dziś już rzec można iż rząd przejrzawszy skutki rządzenia każdej narodowości z osobna, tak nagle zrobił zwrot w swej polityce o którym się przed tygodniem zapewne nikomu nie śniło.

Zaraz na pierwszą pogłoskę o dymisji hr. Belcrediego, wyjechał hr. namiestnik do Wiednia wymówiwszy się przed odjazdem, iż dymisja ta pociągnie za sobą i inne, a prawdopodobnie i jego, a jak się dziś dowiaduję nadszedł do tutejszego namiestnictwa telegram, ażeby wygotowane już nominacje urzędników według nowej organizacji naszego kraju, natychmiast powstrzymać, jak niemniej wszelkie zmiany zaniechać.

Wczoraj i dziś zbierały się kółka i kółeczka poufne w celu naradzania się nad przyszłością;—członkowie narady zmienili zupełnie humor i fizjonomję, chodzą jak opętani pytając się nawzajem: co to będzie? co to będzie?, a *Dziennik lwowski* tryumfując teraz z wypowiedzianych ze swej strony zdań o teraźniejszem ministerstwie, gromiąc przewódców sejmowych publicystycznych którzy przez półtora roku za upadłem ministerstwem dobrze gardłowali i z nim żyć i umierać pragnęli;—odpowiada na to pytanie: zostaniemy jak dawniej—beim Alten! Tak samo mówili zdrowo rzec widzący i przy wstąpieniu p. Belcrediego do ministerstwa. Partja demokratyczna nieposiada się z radości, przebiega ulice z taką zapalczywością, jak gdyby im szło o ratunek jakiego w ogniu stojącego domostwa, a tymczasem starają się dopiero na serjo o zapalenie onegoż. *Y.*

Sprawozdanie o zakładach kredytowych cesarstwa za rok 1865.

Na posiedzeniu rady zakładów państwa, d. 3 czerwca 1866 roku, były przedstawione radzie sprawozdania za rok 1865 banku państwa, jego kantorów i wydziałów, również jak kas oszczędności miejskich i innych zostających pod kierunkiem banku państwa. Dla zrewidowania tych sprawozdań rada wyznaczyła komitet, pod prezydencją kontrolera państwa, składający się z 4-ch ze swego łona członków, a mianowicie: jenerał-lejtnanta Maksimowicza i dymisjonowanego pułkownika Tatiszczewa, delegatów szlachty i rady stanu barona Kusowa i radcy handlowego Kudriaszewa, delegatów stanu handlowego.

Dnia 7 stycznia 1867 r., rada zakładów kredytowych cesarstwa, odbyła posiedzenie, pod prezydencą prezesa rady państwa Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, dla roztrząśnięcia sprawozdań za r. 1865 lombardów, również jak i komisji umorzenia długu. Na posiedzeniu byli obecni: minister skarbu, kontroler państwa, st. petersburgski gubernialny marszałek szlachty, hr. W. Orłow Dawydow; delegowani szlachty: rzeczywisty radca stanu P. Zołotow, dymisjonowany pułkownik A. Tatiszczew. kupiec 1-ej gildji, syndyk handlowy J. Awerin; delegowani ze stanu handlowego: radca stanu i kupiec 1-ej gildji A. Kusow i radca handlowy Kudrjaszew.

Nie znajdowali się na posiedzeniu: delegaci szlachty: jenerał-lejtnant J. Maksimowicz i A. Gerngross i rzeczywisty radca stanu N. Peuker, i delegowani stanu handlowego: głowa miejski St. Petersburga, radca handlowy N. Pogrebow, prezes komitetu giełdy G. Brandt i st. petersburgski kupiec 1-ej gildji barona L. Hauf.

Na tem posiedzeniu minister skarbu odczytał następującą mowę:

„Wasza Cesarska Wysokości i łaskawi panowie!

Manifest cesarski z 7 maja 1817 r. włożył na radę zakładów państwa obowiązek corocznego sprawdzania ich sprawozdań, w celu przekonania się, że zakłady te spełniają wyznaczone im operacje, ściśle stosując się do swych ustaw i trzymając się kierunku dążącego do dobra publicznego. Po przedstawieniu obecnie sprawozdań z 1865 r. uważam za właściwe dołączyć do krótkiego poglądu ważniejszych operacij, których szczegóły znajdują się w tych sprawozdaniach, wskazówki główniejszych rozporządzeń wydane w 1866 r. w sprawach kredytowych, znajdujących się w ścisłym związku z poprzedniemi środkami, i zarazem wyjaśnić co uczyniono jednocześnie dla rozwoju i utrwalenia prywatnych zakładów kredytowych.

Dawne zakłady kredytowe cesarstwa, przyjmowały depozyta pod różnemi warunkami posiadania kapitału i używalności od niego procentów. Ponieważ ten rodzaj operacij przeszedł w zwyczaj narodowy i w skutku likwidacji tych zakładów, dawała się uczuwać potrzeba ułatwiania umieszczania kapitałów, decyzja rady państwa Najwyżej zatwierdzona 30 października 1866 r. ustanowiła, dla zaspokojenia choć w części tej potrzeby, szczegółowe przepisy co do zaznaczeń w księdze długów państwa, stósownie do dopuszczonego już prawa, określających sposób używalności procentów od kapitału zawierającego się w bezterminowych biletach komisji umorzenia długu i sposób ich posiadania.

Nadzwyczajne wydatki spowodowane przez bunt polski, konieczna potrzeba pomocy rządu do budowy dróg żelaznych w celu rozwinięcia naszego handlu wewnętrznego i zagranicznego, nakoniec stan naszego systemu monetarnego, tłomaczą niezbędną konieczność częstych pożyczek zaciąganych przez państwo w ostatnich latach. Przeznaczenie tych pożyczek wskazuje, że nie wszystkie wpływające z nich sumy idą na niepowrotne wydatki; przeciwnie sumy używane na budowę dróg żelaznych i na wypłatę poręczeń udzielonych prywatnym towarzystwom kolei żelaznych, następnie powiększą zasoby skarbu. Z drugiej strony umarzanie ciągłe długu publicznego corocznie zmniejsza jego wysokość. Tak w ciągu 1866 r. ostatecznie wypłacona została, zaciągnięta dla wzmocnienia zasobów kasy państwa, na podstawie Najwyższych ukazów z 22 lipca 1828 i 11 maja 1829 r. za pośrednictwem amsterdamskich bankierów, 2a holenderska pożyczka, w sumie 42,000,000 guldenów (22,113,000 rs.), z roczną opłatą 5% procentu i 1% naumorzenie.

Na rachunek wewnętrznej premiowej pożyczki, otwartej przez bank państwa na mocy Najwyższego ukazu z 13 listopada 1864 r., wpłynęło, po odtrąceniu wydatków na zaciągnięcie pożyczki i dyskonta zapewnionego według warunków zapisów *osobom*,

wnoszącym pieniądze przed ustanowionym terminem razem 98,600,000 rs. Cała ta suma została użyta na spłacenie bankowi państwa długów skarbu państwa, z pożyczek długoterminowych dawnych zakładów kredytowych, tak że pożyczka ta nie stanowi nowego długu ale jest tylko przekształceniem dawnego długu skarbu państwa.

Celem pożyczki było dostarczenie bankowi państwa za pomocą jednorazowej spłaty długoterminowych długów skarbu państwa, możności rozszerzenia swych obrotów i pożyczenia rządowi funduszów potrzebnych na ukończenie drogi żelaznej od Moskwy do Kowna, od Bałty do Elizawetgrod i od Poti do Tyflisu. Na tych podstawach pożyczono skarbowi państwa na budowę dróg żelaznych 24,500,000 rs. i użyto na wzmocnienie operacji banku państwa 20,500,000 rub. sreb.

Z reszty tej sumy, użyto na to zwrot depozytów do banku państwa i dawnych zakładów kredytowych 16,000,000, rs. pokryto zagranicznych wydatków państwa dokonanych za pośrednictwem banku 32,000,000 rs., i zaforszusowano skarbowi państwa do czasu sprzedaży nagromadzonych w kasach jego biletów (serij) 5,000,000. rs.

Dla zwrotu bankowi pożyczonych przez skarb państwa również w celu niezwłocznego rozszerzenia sieci dróg żelaznych i dania skarbowi państwa środków, na pokrycie innych ciążących na nim wydatków, Najwyższy ukaz z 14 lutego 1866 r. upoważnił do zaciągnięcia 2-ej wewnętrznej pięcioprocentowej premiowej pożyczki 100,000,000 rs. na jednakowych z pożyczką 1864 r. warunkach. Ponieważ giełdowy kurs biletów pożyczki 1864 r. był wyższy od nominalnej ich wartości to, aby nie zniżyć tego kursu do *alpari* i aby nową pożyczkę uczynić dla skarbu korzystniejszą, uznane było za możliwe zaciągnąć takową, nie za pomocą zapisów, a poruczyć sprzedaż jej biletów bankowi państwa, po kursie wyższym od ceny nominalnej a stopniowo podwyższonym od 105 do 107 rs. Tym sposobem korzyść pożyczki zależy na oszczędzeniu dyskonta zapewnionego w pożyczce 1864 r. zapisującym którzy wcześniej wnieśli pieniądze, się na różnicy pomiędzy wartością nominalną biletów i ich kursem emisyjnym i także na zachowaniu skarbowi procentów bieżących od biletów do czasu ich sprzedaży. (*d. c. n.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Tydzień targowy). Srednie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich, w tygodniu bieżącym były następujące: *Co do mięsa w jatkach rzeźniczych*: wołowe z części zadnich funt kop. 10, z przednich kop. 8 1/2, polędwicy kop. 17, łoju czystego kop. 11; wieprzowiny ze skórą kop. 10, schabu funt kop. 10, sadła świeżego kop. 17, słoniny świeżej kop. 18 słoniny solonej kop. 20, cielęciny w ćwiartkach zadnich kop. 11, w częściach przednich kop. 10. Mięso wołowe przywożone z zarogatek miasta i sprzedawane na wozach płacone było funt po kop. 8, wieprzowiny kop. 8 1/2; *co do chleba:* razowego funt kop. 2, pytlowego kop. 3, stołowego kop. 5, bułki za kopiejkę jedną ważyły: ordynaryjne od zołotników 16 do 20, pszenne od zoł. 12 do 14 montowe od 10 do 13; *co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 35, solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 25, mleka zbieranego kop. 3 1/2, ser krowi większy kop. 16, mniejszy kop. 12, twaróg kop. 7, jaj kopa rsr. 1 kop. 20; *co do drobiu:* kurcze kop. 25, kura stara kop. 60, gęś karmiona rsr. 1 kop. 5, indyk rsr. 2, indyczka rsr. 1 kop. 25, pularda kop. 50, kapłon kop. 60, prosię kop. 75; *co do ogrodowizny:* główka sałaty andywji kop. 2 1/2, blacik roszponki kop. 10, marchwi ćwierć kop. 50, buraków kop. 40, brukwi kop. 40, mendel selerów kop. 25, pęk pietruszki kop. 8, wiązka chrzanu kop. 7 1/2, cebuli garniec kop. 23, cebuli funt kop. 5, mendel porów kop. 6, kartofli garniec kop. 6 1/2, kapusty zwyczajnej główka kop. 3, włoskiej kop. 3; *co do zwierzyny:* sarna rsr. 9, zając rsr. 1 kop. 5, jarząbków para kop. 90, kuropatew para rsr. 1 kop. 15, kwiczołów para kop. 15; *co do legumin:* mąki pszennej najpiękniejszej funt kop. 8 1/2, średniej kop. 6 1/2, ordynaryjnej kop. 4 1/2, ryżu kop. 11 1/2, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 11 1/2, średniej kop. 9, jaglanej kop. 8, perłowej pięknej kop. 12, ordynaryjnej kop. 9, gryczanej kop. 7, jęczmiennej kop. 5, pszennej kop. 10, grochu szablastego k. 7 1/2, okrągłego kop. 5, grzybów suszonych funt kop. 30; *co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 35, lina kop. 27 1/2, karpia kop. 25; *co do ryb śniętych:* szczupaka funt kop. 13, sandacza kop. 16, leszcza kop. 11, karasia i okonia kop. 8, lina kop. 7, płotków kop. 5; styneków k. 3 1/2. Ф.

* Nr. 385 *Tygodnika Ilustrowanego*, wyszedł z druku i zawiera:—Luzak podprowadzający konia podczas utarczki (z drzew.).—Kronika tygodniowa.—Strzechy ubogich (poezja)—Przegląd polityki zagranicznej.—Teatr w wyobraźni tych co go nie znalą (8 drzew.).—Płyty kamienne w Nowym Sączu (z drzew.).—Pobieżny rzut oka na niektóre zamczyska (z 2-ma drzew. dok).—Przegląd piśmienniczy (dok.).—Korespondencja paryzka.—Banki zaliczkowe (dok.).—Trochę o poezji i o sądach o niej wydawanych. — Korespondencja lwowska.—Pierwsza pacjentka (d. c.)—Helena (d. c.)

* Nr. 214 *Wędrowca*, wyszedł z druku i zawiera:—Nil (z 2 drzew. dok.)—Czarno-biała perła powieść p. L. Schucking (d. c.).—Podróż Wilhelma Wells na szczyt wulkanu Popocatepetl (dok. z 2 drzew.).—Kluby w Anglji.—Paryzka powszechna wystawa.—Weselne obrzędy u wendów (z drzew.).

Warszawa, dnia 28 Stycznia (9 Lutego).

Kalendarz

W niedzielę, 10 lutego, — św. Scholastyki pan. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 28; zach. o godz. 5 min. 2.

W poniedziałek, 11 lutego, — śśw. Eufrozyny pan. i Lucjana bisk.—Słońce wsch. o godz. 7 min. 26; zach. o godz. 5 min. 4.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 2°,6 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach. . . .	742.3	742.9
Termometr Reaum.	+ 0°1	+ 1°1
Stan nieba	pochmurny	na pół pog.

Największe ciepło + 1,8 R. Największe zimno — 0°,2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 8 cali 10

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, Abonament zawieszony. —*Jutro*, balet **Rozbójnik morski** (panna Nadzieja Bogdanow przedstawi rolę Donny Marji).— *Wczoraj*, dawano operę **Don Giovanni (Don Żuan)**, przez artystów włoskich, było osób 600.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, dramat **Montjoye**. — *Jutro*, **Pamiętniki Szatana**. — *Wczoraj*, dawano **Przez zazdrość; Okrężne**, było osób 320.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, *Czwarta* **Maskarada**.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro. — I. Uwertura Odgłos Osiana, Gadego; Międzyakt i marsz indyjski z op. Afrykanka, Meyerbeera; Andante z Symfonji Haydena, z uderzeniem w kotły; Promotionen-walc Straussa; Berceuse z baletu „Swanhilde" księcia Witgensteina; Potpourri z op. Trubadur; Verdiego. — II. Uwertura Cisza na morzu i szczęśliwa podróż, Mendelsohna-Bartholdy, Wspomnienie Neapolu, warjacje na arfę, Parish Alvarsa; Rapsod kaukazki, ks. Witgensteina; Les Fauvettes, polka Bosqueta; Modlitwa z pieśni dziewiczych, Reineckiego; Schiller-fest-marsz, Meyerbeera.—Początek o godzinie 7-ej. — Cena wejścia kop. 30.

W poniedziałek.—Koncert.—Początek o godz. 7 1/2 Cena wejścia kop. 30.— *Wczoraj*, było osób 108.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, daną będzie *Dziś*, dnia 28 stycznia (9 lutego),— *10-ta* **Reduta**. — Osoby mogą być w maskach lub bez masek.—Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót.— Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON.—*Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej).— Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 15.— *Wczoraj*, było osób 29.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Szlatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).—*Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał kawalerji *Duchamel*, z Petersburga; jenerał-majorowie: *Lebiedjew*, z m. Pilicy; *Sawicz*, z m. Lublina; tajny radca, senator *Kruzenstern*, z Lublina.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz. wied. i warsz.-bydg. osób 174, wyjechało osób 357,—. koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 102, wyjechało osób 92; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 313, wyjechało 202; — w ogóle przyjechało osób 721, w tej liczbie z zagranicy 59; wyjechało 687, w tej liczbie za granicę 42.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 7 Lutego 1867 r., a mianowicie pod adresem: Józef Roziński bez oznaczenia miejsca, Kajetan Stasiewicz w Łusku, Schmerel Cukierman w Kijowie, Franciszek Teżyk w Grodnie, Karol Probe w Drzowie, Lejb Salomaa w Brześciu Lit. Finkelsztejn w Brześciu Lit. Henryk Fakuer w Olgopdlu, Lejb Lande w Brześciu Lit.

Dnia 27 (8) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 52, wyzdrowiało 42, umarło 8, pozostało 1842 (mężczyzn 852, kobiet 990); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 194, kobiet 162.

* W d. 7 i 8 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 12, żeńskiej 11, *Starozakonnych*: płci męzkiej 3, żeńskiej 5, razem 31; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 3 *Starozakonnych*: 3; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 14. żeńskiej 11, *Starozakonnych*: męzkiej 2, żeńskiej 5, razem 33.

Ceny targowe
dnia 26 stycznia (7 lutego) 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od — rs.	kop.	Korzec do — rs.	kop.
Pszenica Waga — —240 f.	6	75	7	35
Żyto „ — —230 f.	4	65	5	—
Jęczmień	4	50	4	65
Owies	2	80	2	85
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	2	—	2	10

(ruble srebrne i kopiejki)

Pud siana od k. 33—37 1/2. Pud słomy od k. 20 —22 1/2.

Dowozy: Pszenicy 300; Żyta 150 Jęczmienia 200. Owsa 400 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 56 1/2 do rs. 3 k. 65 1/3.
Garniec „ od rsr. 1 kop. 16 do rsr. 1 kop. 19

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 27 Stycznia (8 Lutego) 18667 roku.

Z BERLINA	żądaja	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska.		63
Obligacje Skarbowe 4%.		63 1/4
Listy Zastawne 4%.		60 1/2
Bilety Banku Rosyjskiego.		81 3/8
Weksle na Warszawę.		81
„ Petersburg 3 tygodn.		89 1/2
„ „ 3 miesięczny.		88
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		78 1/8
Koleje Rosyjskie.		79 3/4
Kolej Terespolska.		74
dto Warszawsko-Wiedeńska		64 1/2
dto Warszawsko-Bydgoska.		—
Nowa pożyczka promjowa 1-em.		90 3/4
„ „ „ 2-em.		88 1/4
Żyto na targu.		56 5/8
dto „ dostawe		55 1/2

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 494). *Sąd Kryminalny Gubernji Radomskiej.*

W zastosowaniu się do najwyzszego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 roku oraz postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa Wigdora Szoela Lisa, samowolnie bez pozwolenia Rządu za granicę kraju wyszłego i z miejsca teraźniejszego pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od daty zamieszczenia po raz trzeci niniejszego wezwania w Dzienniku Warszawskim do Królestwa Polskiego wrócił i osobiście lub przez Władzę policyjną o powrocie swoim Sąd Kryminalny zawiadomił, albo-li też ażeby w przeciągu tego czasu, usprawiedliwienie powodów niepowrócenia dotąd do kraju na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez pisma publiczne, Sądowi Kryminalnemu nadesłał, gdyż wrazie nieuczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu, ściągnie na siebie skutki art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożone, to jest skazany zostanie na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu państwa wygnanie a wrazie samowolnego następnie powrotu, po dojściu do prawomocności zapaść mianego wyroku przeciwko niemu, na osiedlenie na zawsze w Syberji.

Kielce d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1866 r.

Prezes Kleszyński.

(N. D. 705) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Ś-go Jana Bożego.*

Ze względu na przytrafiające się pomiędzy uboższą klasą mieszkańców choroby nerwowe i kurczowe, a szczególniej epilepsją tak zwaną wielką chorobę Ś-go Walentego i Taniec Ś-go Wita czyli choreę i pragnąc tego rodzaju chorym przyjść ze stosowną pomocą lekarską, Rada Szczegółowa, za przyzwoleniem władzy wyższej, urządziła przy Szpitalu Śgo Jana Bożego, osobne na ten cel Ambulatorjum lecznicze.

Wejście do Ambulatorjum jak napis wskazuje, jest obok drzwi wchodowych do Kościoła Śgo Jana Bożego.

Chorzy tak mężczyźni jak i kobiety od dnia 1 (13) Lutego r. b. zgłaszać się mogą do ambolatorjum na poradę lekarską, bezpłatnie udzielaną, codziennie z rana od godziny dziesiątej do pierwszej z południa.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Lutego) 1867 r.

Opiekun Prezydujący, Słomiński.

(1) Nadzorca Szpitala, Tański.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 686). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1) Pawła Chrzanowskiego właściciela dóbr Dzierżązno w Okręgu Zgierskim położonych. 2) Franciszki z Jerzmanowskich Morzkowskiej wierzycielki sumy rs. 1289 kop. 98½ jako reszty sumy rs. 9000 na dobrach Potrzasków z Okręgu Łęczyckiego w dziale IV pod Nr. 3 zabezpieczonej. 3) Filipa Suskiego wierzyciela sumy rs. 2250 na dobrach Miechowice z Okręgu Czerskiego w dziale IV pod Nr. 17 lokowanej, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin na dzień 1 (13) Sierpnia 1867 roku w Kancelarji Hypotecznej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

(N. D. 713) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Siedleckiej.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Antoniego Szlaskiego wierzyciela sum: rs. 1.200, rs. 4,718 kop. 25 i rs. 450 na dobrach Serokomla w Okręgu Radzyńskim.

2. Józefa Czarneckiego współwłaściciela dóbr Piory Wielkie część A, w Okręgu Siedleckim. Otworzyły się spadki, wzywam więc wszystkich interesentów, aby się z prawami swemi w dniu 1 (13) Sierpnia 1867 roku jako terminie do regulacji oznaczonym przedemną Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach pod prekluzją stawili się.

Siedlce d. 19 (31) Stycznia 1867 roku.

Przyłuski.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 691) *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 3 (15) Marca b. r. i następnych, od godziny 11 z rana, odbywać się będzie w Składach Bankowych przy ulicy Nowogrodzkiej, licytacja na sprzedaż wełny i innych towarów w Banku zastawionych, a w właściwym czasie nie wykupionych.

Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe pieniądze, zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1867 r.

Rzeczywisty Radca stanu, Roguski.

Naczelnik Kancelarji, J. Makulec.

(N. D. 633). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 6 (18) Lutego r. b. w Rządzie Gubernjalnem w Pałacu Nr. 493 przy ulicy Miodowej w Warszawie położonym o godzinie 12 w południe odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie poczynając od dnia 5 (17) Grudnia 186 roku do 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. prawa szynkowania trunków we wsiach rządowych Góra, Okunia, Okuninek, Janówek część I i II Suchocin, Krubin, Olszewnica stara i nowa Wólka Górska, Skierdy, Łęczna Linia, Kępa kikolska w Powiecie Warszawskim w dobrach Góra ekonomji Nowydwór położonych mających osad rolnych 754 z dochodem z 11 osad karczemnych od sumy rs. 1066 kop: 54 i pół wyraźnie rs. tysiąc sześćdziesiąt sześć kop. pięćdziesiąt cztery i pół.

Każdy więc mający zamiar ubiegania się o tę dzierżawę zgłosić się winien w miejscu i terminie wyżej wskazanym, zaopatrzywszy się w świadectwo kwalifikacyjne oraz vadium 1/4 części sumy od której licytacja odbywać się będzie wyrównywające.

O innych zaś warunkach pod jakiemi wspomnione wydzierżawienie nastąpi pretendenci w biurze Rządu Gubernjalnego mianowicie w wydziale dóbr w godzinach służbowych poinformować się mogą.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1867 r.

Asesor Wydziału, Daborzycki.

(N. D. 674). *Rząd Gubernjalny Petrokowski.*

Ogłasza, że z mocy rozporządzenia Głównego Dyrektora Prezydującego w Komisji Rrądowej Skarbu Królestwa Polskiego, z dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1866 r. Nr. 77392 zakwalifikowanym został do sprzedaży przez licytację młyn wodny Pogorja zwany, położony nad rzeką Pogorją, wśród lasów do Leśnictwa Rządowego Olkusz należących w Powiecie Bendińskim, Gubernji Petrokowskiej, który to młyn leży przy głównym trakcie od wsi Dąbrowy do wsi Ząbkowice wiodącym i sprzedanym być winien z należnym do niego gruntem 42 morgi, 174 prętów kwadr. i wszystkiemi budowlami do niego przynależnemi. Licytacja na takowy odbywać się będzie w sali Prezydjalnej Rządu Gubernialnego Petrokowskiego dnia 2 (14) Marca 1867 r. o godzinie 1 z południa, pod następującemi głównemi warunkami.

a) że licytacja odbędzie się głośna dozwala się wszakże składanie deklaracji w kopertach zapieczętowanych, a to do godziny 12 dnia na licytację wyznaczonego i pod warunkiem, że przedstawiający zapieczętowaną deklarację w głośnej licytacji udziału brać nie może.

b) że pierwsza głośna licytacja zaczyna się od sumy rs. 2,056 kop. 40, ustanowionej stosownie do szacunku młyna i ocenionego zeń dochodu.

c) że każdy ubiegający się o kupno obowiązany jest złożyć w kasie miejscowej tytułem vadium w gotowiźnie sumy wyrównywającą $^1/_{10}$ części całkowitego szacunku na sprzedaż wystawionego młyna to jest rs. 205 kop. 64.

d) że osoba utrzymująca się przy licytacji winna połowę wartości szacunkowej wystawionego na sprzedaż młyna, to jest sumę rsr. 1,028 kop. 20. wnieść w gotowiznie, czwarta jednak część tej sumy może być spłaconą likwidacyjnemi listami, według nominalnej ich wartości z właściwemi kuponami bieżącemi, o ile taż czwarta część w zupełności listami likwidacyjnemi pokryć się da. Druga zaś połowa sumy szacunkowej, to jest tej od której rozpocznie się licytacja (1028 rsr. 20 kop.), wraz z przewyżką na licytacji postąpioną będzie utrzymującemu się przy licytacji, pozostawioną na gruncie, z warunkiem wszakże zabezpieczenia onej hypotecznie na kupionej nieruchomości, ku czemu kupujący winien założyć oddzielną księgę hypoteczną oraz zobowiązać się, że na amortyzacją pozostawionego przy gruncie szacunku, spłacać będzie 2% rocznie na umorzenie kapitału a 5% na procent, w dwóch równych półrocznych ratach, a to aż do zupełnego spłacenia długu

Szczegółowe warunki do sprzedaży przez licytacją tego młyna, oraz plan i opisanie jego, ptetendenci w Biurze Rządu Gubernialnego mianowicie w wydziale dobr i lasów widzieć mogą.

Takowe deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kop. 30 bez żadnych skrobań i poprawek.

Petrokow d. 24 Stycz. (4 Lutego) 1867 r.

Asesor Bagemühl,

Starszy Referent, Sierawski.

Wzór do deklaracji

Wskutku ogłoszenia Rządu Gukernialnego Petrokowskiego z dnia 24 Stycznia (5 Lutego) r. b. podaje niniejszą deklarację i obowiązuje się kupić młyn Pogorja, znajdujący się w pośród lasów Skarbowych Petrokowskiej Gubernji, Bendińskiego Powiatu, Olkuskiego Leśnictwa, położony nad rzeką Pogorja, przy wielkim trakcie prowadzącym od wsi Dąbrowa do wsi Ząbkowice, a to wraz z gruntami do niego należącemi 42 mórg, 174 kw. prętów i wszystkiemi budowlami za sumę rsr. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie Kasy Gubernialnej Petrokowskiej na złożone w niej vadium rsr 205 kop. 64 gotowizno dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub też o nadesłanie takowego pocztą na mój koszt upraszam)

Stałe moje zamieszkanie (wypisać miejsce mieszkania.

Pisałem w N. dnia miesiąca roku.

Podpisać imie i nazwisko.

(Na kopercie należy następujący położyć adres. Zapieczętowana deklaracja na kupno, młyna rządowego Pogorja, do Rządu Gubernialnego Petrokowskiego)

Asesor Bagemühl,

Starszy Referent, Sierawski.

* * *

Петроковское Губернское Правленіе.

Отъ Петроковскаго Губернскаго Правленія объявляется, что на основаніи предписанія Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ Царства Польскаго отъ 29 Ноября (11 Декабря) 1866 г. за N. 77392 находящаяся среди казенныхъ лѣсовъ Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, Олькушскаго Лѣсничества, на рѣкѣ Погорія, возлѣ большой дороги протекающій отъ селъ: Домброва въ сел: Зомбковице, казенная мельница Погорія съ усадьбою пространствомъ 42 морга 174 квадратные пренты со всѣми принадлежащими къ ней строеніями, назначена въ продажу съ торговъ. Торгъ будетъ производиться въ Присутствіи Пэтроковскаго Губернскаго Правленія 2 (14) Марта 1867 года въ часъ по полудни, на слѣдующихъ главныхъ основаніяхъ:

а) Что торгъ будетъ производиться изустно, но дозваляется представлять объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ до 12 часа, опредѣленнаго для сего числа, съ тѣмъ однакоже, что представляющій запечатанное объявленіе не можетъ участвовать въ изустномъ торгѣ.

б) Что первый изустный торъ начинается отъ суммы 2056 руб. ср. 40 коп. опредѣленной по стоимости усадьбы съ строеніями и по оцѣнкѣ дохода съ мельницы.

в) Что каждый изъ соискателей обязанъ внести наличными деньгами въ мѣстное казначейство залогъ равняющійся 1/10 части цѣнности предлагаемой въ продажу усадьбы, т. е. 205 руб. сер. 64 коп.

г) Что лицо за которомъ на торгахъ означенная усадьба останется, долженъ будетъ уплотить половину оцѣночной суммы (1028 руб. ср. 20 коп.) наличными деньгами въ счетъ коей четвертая часть можетъ быть имъ внесена ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ съ купонами за неистекшее время въ сколько часть эта можетъ быть возмѣщена полными листами. Другая же половина оцѣночной суммы, т. е. той, отъ которой начнется торгъ (1028 руб. 20 коп.) по причисленію къ ней предложенной на торгѣ наддавки, будетъ оставлена покупщику на грунтѣ, съ условіемъ обезнеченія оной внесеніемъ ея въ ипотечную книгу, которую онъ заведетъ для купленной имъ усадьбы и съ обязанностью уплачивать съ этаго долга по 5% роста и 2% на погашеніе капитала, впередъ въ два полугодовые срока до окончателной уплаты всего долга.

Подробныя условія для торговъ на продажу этой мельницы а также планъ и описаніе ея, желающіе могутъ видѣть въ губернскомъ Правленіи, особенно въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Таковое объявленіе должно быть писано на 30 копѣечной гербовой бумагѣ безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ.

Петрековъ 25 Января (5 Февраля) 1867 г.

Ассесоръ, Багемиль.

Старшій Дѣлопроизводитель,

Серавскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 24 Января (5 Февраля) с. г. представляю настоящую декляраціи и обязываюсь за находящуюся среди казенныхъ лѣсовъ Петроковской Губерніи, Бендинскаго Уѣзда, Олькушскаго лѣсничества на рѣкѣ Погорія возлѣ большой дороги протекающей отъ селъ: Домбровы въ с. Зомбковице казенную мельницу Погорію съ усадьбою (42 морговъ 174 квадратные пренты) и со всѣми строеніями, подвѣргаясь всѣмъ условіямъ и обязательствамъ изложенныхъ въ условіяхъ для торговъ уплатить (обозначить буквами).

Свидѣтельство Петроковскаго Губернскаго Казначейства во взносѣ залога 205 руб. 64 коп. наличными деньгами препровождаю у сего съ тѣмъ что въ случаѣ несостоянія за мною торговъ, таковой залогъ я желаю самъ получить (или же прошу о высылкѣ онаго по почтѣ на мой счетъ.

Жительство мое въ

Писалъ въ тамъ то, такаго то числа мѣсяца года.

Собственноручная подпись имени и отчества.

(На конвертѣ же слѣдуетъ надписать: Запечатанной пакетъ съ объявленіемъ на торги о продажѣ казенной мельницы Погорія, въ Петроковское Губернское Правленіе.

Ассесоръ Багемиль

(N. D. 693). *Управленіе Ивангородской Крѣпостной Артиллеріи.*

Вызываетъ желающихъ принять на себя поставку разныхъ предметовъ съ торговъ имѣющихъ быть при этомъ Управленіи: торгъ 10 Февраля и переторжка 13 числа тогоже мца на сумму до 199 руб. 67 коп. Условія поставки можно видѣть отъ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни въ Управленіи, ежедневно кромѣ праздничныхъ и Высокоторжественныхъ дней.

Ивангородъ 23 Января 1867 года.

Командиръ Артиллеріи,

(N. D 694.)

Z mocy wyroków, tak Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej w Radomiu, w dniach 22 Marca (3 Kwietnia) 1862 r. i 4 (16) Stycznia 1863 r. zabadłych, jako też Sądu Apelacyjnego, w dniu 30 Września (12 Października) 1866 r ferowanego, wystawione zostają na sprzedaż w drodze działów dobra ziemskie

GULIN Z PRZYLEGŁOŚCIĄ KOZIA WOLA

w Okręgu Powiecie i Gubernji Radomskiej położone, należące prawem własności, w $^5/_7$ częsciach, do Józefa Grabińskiego w dobrach własnych Studzianki Okręgu Rawskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, popierającego w spomnioną działową sprzedaż przez podpisanego Patroną przy Trybunale Cywilnym w Radomin, w $^1/_7$ częsci do Józefy z Jabłońskich Rogójskiej Alfonsa Rogójskiego małżonki, we wsi Bobrowniki Okręgu Koneckim Gubernji Radomskiej zamieszkałej, i w $^1/_7$ części po Jakuba, Chojnackiego, we wsi Gulinie Okręgu i Gubernji Radomskiej zamieszkałego, od których jest ustanowiouym Obrońcą Ignacy Stankowski, Patron w Radomiu.

Dobra te mające rozległości włók 39. morgów 26, prętów 102 miary nowopolskiej licząc w to grunta i osady poprzednio w używalności włoscian będące, oszacowane zostały w dniu 4 (16) Grudnia 1862 r przez biegłych prysięgłych na rsr. 43,068 kop 24, i od $^2/_3$ częsci szacunku, to jest summy rsr. 28,712 kop. 16, licytacja dóbr rzeczonych łącznie z wynagrodzeniem listami likwidacyjnemi za grunta i osady włościańskie rozpoczynać się będzie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu, i u podpisanego Patrona w mieście Gubernialnem Radomiu, w domu pod Nr. 116 160 zamieszkałego.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszego ogłoszenia, zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia, wyznaczony został na dzień 17 (29) Styczuia 1867 r. godzinę 3 po połuduiu, który odbędzie się w mieście Gubernialuem Radomiu, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego przed W-ym Feliksem Stępkowskim Delegowanym Sędzią tegoż Trybunału.

Radom d. 9 (21) Listopada 1866 r.

Józef Pohl, Patron Trybunału

Po odbyciu w dniu 17 (29) Stycznia 1867 roku termin przygotowawczego przysądzenia dóbr Gulin z przyległością Kozia-Wola, termin do ostatecznego przysądzenia tych dóbr wyznaczony został na dzień 8 (20) Marca r. b. 1867 godzinę 3 po połuduiu w miejscu posiedzeń Trybunału i przed delegowanym jak zyżej.

Radom d. 18 (30) Stycznia 1867 r.

Józef Pohl, Patron.

(N. D. 699) W dniu 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. o godzinie 10 z rana na targu Grzybów, różne meble jesionowe, świecznik brązowy, dywany, miedź kuchenna, lichtarze plaque, zegar, odzież męzka, i t. p. objekta.—W dniu 1 (13) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego miasta, meble machoniowe, i jesionowe.—W dniu 2 (14) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana na targu Muranów, meble orzechowe, machoniowe, jesionowe, porcelana, szkło stołowe, srebro, miedź, i t. p. objekta, wszystko w drodze prawa zajęte, przez licytację publiczną sprzedane zostaną.

Wichrowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE

(N. D. 740)

KILKA SŁÓW

O wartości wynalazku

PRZYWRACAJĄCEGO I UTRZYMUJĄCEGO ZDROWIE.

Zadaniem naszem jest, zawiadamiać publiczność o każdym ważniejszym wypadku. Wypadkiem zaś jest każdy wynalazek wywierający istotny wpływ na życie, jak to czynią wyroby słodowe Hoffa. Ktoby chciał jeszcze powątpiewać, czy wynalazek ten ma rzeczywiście taką własność, ten niech zasięgnie wiadomości w Królewskich lazaretach pruskich; doniesienia ztamtąd otrzymywane, zniewalają nas do powitania wp. Hoff zwycięzcy, który przez swój wyborny wynalazek zwalczył wielu niebezpiecznych naszych nieprzyjaciół. Każdy może teraz powiedzieć, że niema nic w tem szczególnego, zamieniając słód, który z natury swojej już jest posilny, na pożywno-uzdrawiające środki lekarskie; ale takim przypomnieć należy jaje Kolumba. Przypuściwszy, że każdy mógłby przygotowywać z słodu ekstrakta pożywno-kuracyjne (co byłoby zresztą bardzo rzadkiem wydarzeniem, gdyż dotychczas ani w Berlinie. ani też na innem miejscu niema podobnego browaru ekstraktów słodowych, oprócz fabryki **Jana Hoffa**, której samej tylko znany jest sposób przygotowywania owych preparatów), to prawo pierwszeństwa jednak należałoby wyłącznie do P. Jana Hoffa, nadwornego dostawcy w Berlinie przy Neue Wilhelmsstr. Nr. 1, gdyż on pierwszy skłonił lekarzy do zwrócenia uwagi na swoje patentowane wyroby.

Do licznych listów uznania nadsyłanych od lekarzy, należy znowu dodać następujący z dnia 5 Listobada r. z.: „Z zupełnem przeświadczeniem czynię zadość życzeniu pańskiemu i wydaję mu świadectwo lekarskie o jego słodowej czekoladzie zdrowia i słodowych karmelkach, ze względu na tę okoliczność, że sam mianowicie doświadczyłem przy nich pomyślnego skutku w moich cierpieniach kataralnych. W skutek szczególnego usposobienia i podeszłego wieku, panował u mnie od wielu lat jesienią i zimą katar chroniczny do tego stopnia, że mianowicie nocami dręczony byłem nieustannym katarem, tracąc przytem coraz bardziej siły i obawiając się zapalenia płuc przez nagromadzenie się flegmy i upływu krwi, gdyż żadne lekarstwo nie było w stanie uśmierzyć tych cierpień. Tegorocznej jesieni, zanim począłem używać pańskich wyrobów (codziennie po 10 karmelków i 2 filiżanki czekolady), choroba moja powtórzyła się z całą natarczywością. Już po upływie tygodnia nastąpiło ulżenie, którego dawniej nigdy nie doznawałem; kaszel stawał się coraz rzadszym i znośniejszym. Od miesiąca prawie płuca moje o tyle wzmocniły się, że mogłem bez szkody wyrzec się zachowywanej przezemnie djety. Podobnych pomyślnych skutków doświadczyłem także na innych chorych, mianowicie na dzieciach z kokluszem, gdyż wyroby słodowe podnoszą siłę trawienia, usuwają z lekka flegmę i wzmacniają błonę opłucną. *Dr. G. M. Sporer*, C. K. Radca Gubernjalny i Nadlekarz w Abazji."

Dołączamy jeszcze w końcu następujący list Nadlekarza Sztabu Dra Meinecke przy lazarecie garnizonowym i rezerwowym w Wrocławiu: „Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego p. Hoffa okazało i tu także swoje zadziwiające skutki. Jako środek ulepszający soki ciała, orzeźwiający i wzmacniający, stoi ono bardzo wysoko, i przed wielu innemi środkami należy je głównie zastosować przy wypadkach szkorbutu, zastarzałej ropie. utracie soków pożywnych, trawiącej febrze, oznakach suchot i t. d., tem więcej, że chorzy najchętniej go używają. Lekarze lazaretu garnizonowego i rezerwowego zażądali tego dobroczynnego napoju w takiej ilości, że w kilka dni spotrzebowano otrzymaną partję butelek i t. d."

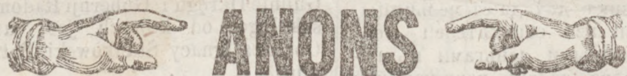
Na wsławione po całym świecie patentowane i przez Monarchów uznane wyroby słodowe p. **Jana Hoffa**, jako to: piwo zdrowia z ekstraktu słodowego, czekoladę słodową, proszek słodowo-czekoladowy, cukier słodowo-piersiowy, karmelki słodowo-piersiowe; przyjmuję i załatwiam jak najspieszniej obstalunki **w mojem mieszkaniu** przy ulicy Elektoralnej Nr. 813. Gotów jestem także pozakładać od siebie filje składów w różnych częściach miasta i na prowincji, gdzie tych wyrobów jeszcze dotąd niema. upraszając panów kupców, którzy zająć się chcą sprzedażą tych wyrobów słodowych, o łaskawe dla mnie względy.

W. Wolfheim,
ulica Elektoralna Nr. 813 róg Solnej.

Dotychczas podjęli się chętnie sprzedaży:
PP. Oskar Kirschstein (dawniej Grühn) przy ulicy Miodowej.
„ Ludwik Sommer przy ulicy Długiej.
„ Springer przy ulicy S-to Krzyzkiej Nr. 1328.
„ Piotr Kędzierzawski przy rogu ulicy Chłodnej i Żelaznej Nr. 892.
„ Rüdiger na placu S-go Aleksandra.
„ Józef Kempiński w Koninie.
„ Manas Schildberg Praga pod Warszawą Nr. 391.

(1397

(N. D. 526)

ANONS

ZASŁUGUJĄCY NA UWAGE

Sprzedawszy towary płócienne dotychczas z największem zadowoleniem Szanownej Publiczności i chcąc więcej jeszcze zasłużyć na jej względy, wyprzedaję odtąd pozostałe towary o 10% jeszcze taniej jak dotychczas. Za prawdziwość płotna i akuratność miary zaręczam. Następujący cennik wskaże taniość towarów.

CENY STAŁE.

			Rs.	Kp.	
½	tuzin	prawdziwych chustek płóciennych kosztuje tylko	1	15	i drożej
½	„	tuzina prawdziwych chustek batistowych	1	80	„
½	„	ręczników kosztuje teraz tylko	1	25	„
½	„	tuzina ręczników	1	75	„
1	sztuka	biały obrus 2 łokcie długi kosztuje	1	20	„
1	„	serweta do kawy kolorowa kosztuje	1	20	„
1	„	brabanckiego płótna 52 łokci długości kosztuje	12	—	„
1	„	belgijskiego płutna na 12 koszul damskich	14	—	„
1	„	konstancerskiego płutna na 12 koszul damskich	15	—	„
1	„	szwajcarskiego płutna ręcznej przędzy 65 łokci	15	—	„
1	„	płutna domowego na 12 koszul mężkich	18	—	„
½	sztuki	cienkiego holenderskiego płutna na 6 koszul	12	—	„
1	„	cienkiej weby	25	—	„
1	„	wyborowej weby	40	—	„
1	„	bileafeldskiego płutna na 12 koszul	25	—	„
1	„	koronnego płutna na 12 koszul	26	—	„
1	łokieć	płutna 3 łokcie szerokiego na prześcieradła	—	65	„

Nakrycia stołowe w double demast na 6, 12, 18 i 24 osób sprzedają się po również zniżonych cenach

Ulica róg Krakowskiego-Przedmieścia i Nowego-Światu Nr. 1245a w pałacu Zarządu Wojennego wprost Ruskiego Gimnazjum. (17854)

(N. D. 707)

ŚLEDZI

SPRZEDAŻ HURTOWA.

PP. Handlujący, mianowicie z prowincji, którzy życzyliby sobie nabyć Śledzi z pierwszej ręki, **po cenie oryginalnej portowej**, raczą porozumieć się ze mną.

Cels Lewicki, Księgarz
w Warszawie na Krakowskiem Przedmieściu Nr. 410. (1-1338)

(N. D. 706).

ZBYT PSZENICY.

PP. Obywatele życzący sobie zbyć Pszenicę swoją, oraz inne gatunki zboża, po cenach najkorzystniejszych, raczą wejść w **porozumienie** ze mną.

Cels Lewicki, Księgarz
Krakowskie Przedm. Nr. 410. (1—20514)

(N. D. 625).

Nowo otwarty Magazyn

HERBATY

KIACHTYŃSKIEJ

Moskiewskiego Domu Handlowego

Bazylego Klimuszyna

W WARSZAWIE,

przy ulicy Nowy-Świat Nr. 1310, w domu W-go Toeplitza.

Herbaty Czarne.

CIERPKIE . . . za funt rs. 1 kop. 20.
„ . . . „ „ 1 „ 40.
„ . . . „ „ 1 „ 60.
„ . . . „ „ 1 „ 80.
BUKIETOWE. . . „ „ 2
„ . . . „ „ 2 „ 10.
BUKIETOWA Różanna „ „ 2 „ 20.

Herbaty Kwiatowe.

CIERPKO-BUKIETOWE „ „ 2 „ 30.
„ „ „ „ 2 „ 60.
„ „ „ „ 2 „ 80.
„ „ Różanne „ 3
„ „ „ „ 3 „ 30.
LANSINY . . . . „ 4
„ . . . . „ 5
„ . . . . „ 6
i najwyższa . . . . . . „ 7
Herbaty żółte na 4, 6, 8 i 10 rs. za funt.

Herbata w cenie rs. 1 kop. 20 na pocztę wysyła się tylko w stosunku ⅕ części do innych gatunków.

Przesyłkę pocztową **Magazyn** uskutecznia własnym kosztem.

Kto wypisuje Herbaty na raz za rs. 50 lub więcej. otrzyma rabatu 5%.

Kupcy mogą mieć towar za pośrednictwem dostawców, a w takim razie większy ustępuje się rabat. (2—1062).

(N. D. 700). W miesiącu Styczniu r. b. **zaginął** właścicielowi domu Nr. 2410 przy ulicy Nowolipie **rewers** czyli **kwit** z Poczty w Warszawie, na oddane przez Fechciera dla Brandta w Zelzynie pod Różaną w Rosji pieniądze, **rs. 100**. Znalazca raczy oddać pod Nr. 2410. gdyż pieniądze te na Poczcie już są przyaresztowane.

(1-1274).

(N. D. 702)

J. KOPROWSKI

LAKIERNIK

GALANTERJI I KALIGRAFJI,

W WARSZAWIE

przy ulicy Leszno, Nr. 733.

Przyjmuje obstalunki na wszelkiego rodzaju **Szyldy i Napisy**, tak w Ruskim jak w Polskim języku, dla Władz Gubernjalnych, Powiatowych, Gminnych, znaki dla Sołtysów, Szynkarzy, znaki oznaczające Nazwiska Właścicieli i Numera Domów Włościańskich, Drogowskazy i t. p. **Umowy** względem roboty zawieram listownie lub na miejscu. **Za taniość** i akuratność roboty **zaręczam. Obstalunek** przewyższający **rs. 100** przesyłam **swoim kosztem** do najbliższej Stacji Pocztowej lub Kolei żelaznej oznaczonego miejsca. (1—1319).

(N. D. 435)

NASIONA

Warzywne, pastewne, okopowe, ekonomiczne, trawy, drzewa, i krzewy i kwiaty

nadeszły świeże w wyborowych gatunkach, jako też **jajka jedwabnicze** do

Domu Handlowo-Komisowego

Nasion, Narzędzi i Produktów Rolniczych

A. Rodkiewicz.

Ulica Miodowa pałac Arcybiskupów Nr. 492. Szczegółowy **CENNIK** do gazet dołączony został. (4—666)

(N. D. 592).

Potrzebny jest od 1 Marca bież. roku **RZĄDCA DÓBR bezżenny**, z kaucją 1,000 rs. znający się doskonale na gospodarstwie rolnem i gorzelnictwie, mający przytem kilkonastoletnią praktykę w kraju tutejszym.

Nadesłać wiadomość: Poste restante, p. Pułtusk, w Przasnyszu do W-go Błaszkiewicza. (2)

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego - Za Pozwoleniem Cenzury-

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)